

DEPARTAMENT CEŁ

INFORMACJA O NIETYMAGAJĄCYCH ZATWIERDZENIA PRZEZ ORGANY CELNOSKARBOWE GWARANTACH UPRAWNIONYCH DO UDZIELANIA GWARANCJI SKŁADANYCH JAKO ZABEZPIECZENIE POKRYCIA KWOT WYNIKAJĄCYCH Z DŁUGÓW CELNYCH

Zgodnie z art. 92 ust. 1 lit. b) unijnego kodeksu celnego¹ zabezpieczenie długu celnego może nastąpić w formie zobowiązania złożonego przez gwaranta. Natomiast art. 94 ust. 1 UKC stanowi, że takim gwarantem może być wyłącznie podmiot mający siedzibę na obszarze celnym UE i wyróżnia gwarantów zatwierdzanych przez organy celne oraz niewymagających zatwierdzenia przez te organy.

W myśl przepisów art. 94 ust. 1 UKC do tej ostatnio wskazanej grupy gwarantów należą instytucje:

- kredytowe;
- finansowe; ubezpieczeniowe akredytowane w Unii zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi.

Na gruncie unijnych przepisów celnych nie znajdziemy definicji instytucji kredytowych, finansowych i ubezpieczeniowych akredytowanych w Unii zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi. Aby określić katalog podmiotów spełniających kryteria uznania ich za instytucje, o których mowa w art. 94 ust. 1 UKC należy sięgnąć do przepisów dwóch dyrektyw, tj.:

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r.** w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywę 2006/48/WE oraz 2006/49/WE²;
- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r.** w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność)³.

Ww. dyrektywy enumeratywnie wymieniają rodzaje działalności podlegające wzajemnemu uznawaniu w ramach obowiązującej w UE zasadzie swobody świadczenia usług.

Wśród rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu wskazano także udzielanie gwarancji:

---

¹ Dz. Urz. UE L 269 z 10 października 2013 r., str.1, z póź.
zm ² Dz. Urz. UE L 176 z 27 czerwca 2013 r. ³ Dz. Urz. UE
L 335 z 17 grudnia 2009 r.

- **Punkt 6 – gwarancje i zobowiązania** w wykazie rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu – załącznik I do ww. dyrektywy 2013/36/UE;
- **Grupa 15 – ubezpieczenia poręczeń: gwarancje (bezpośrednie), gwarancje (pośrednie)** w załączniku I do ww. dyrektywy 2009/138/WE – grupy ubezpieczeń innych niż na życie.

W Polsce, na mocy ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym², nadzór nad rynkiem finansowym sprawuje **Komisja Nadzoru Finansowego**.

Komisja Nadzoru Finansowego udostępnia i aktualizuje na swojej oficjalnej stronie internetowej zestawienie notyfikacji dotyczących działalności instytucji kredytowych, finansowych oraz ubezpieczeniowych na terytorium Polski - www.knf.gov.pl Zestawienia te nie mają charakteru oficjalnego rejestru, a jedynie informacyjny/poglądowy.

Korzystającym z informacji udostępnionych na ww. stronie internetowej KNF, Departament Ceł przypomina, że zgodnie z art. 94 ust. 1 UKC, gwarantem może być jedynie podmiot mający siedzibę **na obszarze celnym Unii Europejskiej**.

Ponadto Departament Ceł zwraca uwagę, że nie wszystkie podmioty ujęte w publikowanych przez KNF zestawieniach instytucji kredytowych akredytowanych w UE działających na obszarze Polski poprzez oddział lub transgranicznie mogą występować w charakterze gwarantów długów celnych także dlatego, że **zakres przedmiotowy notyfikacji odnoszących się do tych podmiotów nie obejmuje gwarancji**. Kolejnym powodem uniemożliwiającym występowanie w charakterze gwaranta celnego jest **zaprzestanie prowadzenia działalności przez dany podmiot**. Zaleca się zatem każdorazowo dokładną weryfikację aktualności informacji udostępnionych na ww. stronie internetowej KNF, szczególnie pod względem spełniania przez wymienione tam podmioty warunków określonych dla gwarantów długów celnych w art. 94 UKC.

Na koniec Departament Ceł informuje, że zawsze ostateczna decyzja o przyjęciu zabezpieczenia w formie zobowiązania złożonego przez gwaranta należy do organu celno-skarbowego wymagającego złożenia zabezpieczenia. W myśl przepisów art. 94 ust. 3 UKC *Organy celne mogą odmówić uznania zaproponowanego gwaranta lub zaproponowanej formy zabezpieczenia, jeżeli nie wydaje się pewne, że gwarantują one w sposób pewny zapłatę w przewidzianym terminie kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych odpowiadającej długowi celnemu oraz innych należności*. **Zacytowane przepisy odnoszą się także do gwaranta**

---

² Tekst jednolity z 6 marca 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 621)

będącego instytucją kredytową, finansową lub ubezpieczeniową akredytowaną w Unii zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi.

*****